

dag her fra Folketingets talerstol, at det kan jeg ikke. Vi har en klimaredegørelse, der kommer et beslutningsgrundlag, så skal vi have en diskussion om det, og når beslutningsgrundlaget er fremlagt, skal aftaleparterne drøfte størrelsen af miljøbonusen. Det er det, der står i aftalen, og jeg beklager, at jeg ikke har kunnet levere varen pr. 1. december.

Men når det er sagt, så mener jeg jo faktisk, man skal glæde sig over, at der i dag ligger en aftale, som både den enkelte forbruger og virksomhederne får gavn af, fordi der bliver bedre mulighed for at drive virksomhed og lign. til nogle priser, der er anderledes end dem, der egentlig var lagt op til. Det er vi fra regeringens side faktisk glade for, for det betyder noget for dansk erhvervsliv, og det betyder noget for forbrugerne. Jeg ved godt, at på de enkelte politikområder er der generelt en del afstand mellem regeringen og oppositionen, men jeg synes faktisk, der ligger en aftale her, som er til gavn for hele Danmark.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
 Hr. Svend Auken som ordfører.

Kl. 16.35

Svend Auken (S):

Det, jeg er allermost glad for, er, at dette forløb viser, at energireformen, som vi i sin tid indførte efter meget, meget grundige forhandlinger mellem seks partier i Folketinget – i virkeligheden seks et halvt parti, men det halve parti er jo forsvundet – hele dette meget omfattende aftalekompleks har givet Danmark en førerstilling med hensyn til liberalisering og miljø på energiområdet, og det har også vist sig at være robust i tilfælde af regeringsændringer.

Da jeg sammen med den nuværende finansminister og andre forhandlede aftalerne på plads i sin tid, var pointen netop, at vi trods forskellene i vore udgangspunkter, som økonomi- og erhvervsministeren her opridsede, var i stand til at lave noget, der var robust. Vi skabte en robust ramme for hele energisektoren, den hvilede på et bredt flertal i Folketinget, og jeg tror faktisk, det allerflotteste resultat er, at den energiformaftale, vi i sin tid lavede under den tidligere regering, holder under den nuværende regering. Det kræver, at vi lytter til hinanden og tager hensyn til hinanden, og det er altså lykkedes.

Men det behøver altså ikke at tage 6 måneder for at få det omsat til lovgivning, hver gang vi er enige om noget. Jeg respekterer, at forskellige ar-

ter kan have forskellige drægtighedsperioder, men hvorfor økonomi- og erhvervsministeren skal være den i dyreriget, som har den længste, fatter jeg ikke helt. Dette forslag har som bekendt været undervejs i halvandet år.

Jeg er glad for bemærkningen om det selvindlysende for vindmølleejerne. Jeg havde heller ikke ventet andet.

Så til den sag, som jeg tror bliver Folketingets største sag i 2003, nemlig spørgsmålet om salg af de elforsyningsselskaber i kommunerne, som hviler i sig selv – ikke i kraft af, at kommunen har investeret, ikke i kraft af, at der har været konkurrence på området, men i kraft af, at forbrugerne har været tvunget til at aftage strøm et ganske bestemt sted og har betalt for den. Nu er der nogle tilfældige kommuner, der skal score gevinsten ved det, og det bliver det største spørgsmål overhovedet. Her taler vi altså ikke om 5 eller 10 mio. kr.; her taler vi om 5, 10, 15, 20 mia. kr. Dem bliver vi nødt til at neutralisere, og vi bliver nødt til at gøre det på en retfærdig måde.

Jeg er ikke interesseret i at foregribe en i øvrigt vanskelig drøftelse, som jeg håber ender i et resultat. Spørgsmålet er tæt knyttet til energireformen, aftalen mellem energireformpartierne, og jeg håber, vi i fællesskab kan løse også dette problem, som jo delvis er lidt selvskabt. Men lad det hvile.

Vi erkender, at det ikke kan være det forhold, om man har været hurtigt eller langsom, der skal bestemme, hvordan løsningen bliver. Det ville jo være fuldstændig vanvittigt, hvis vi sagde, at nu gør vi noget, der gælder for alle kommuner i Danmark undtagen Herning, og at det i øvrigt sker på bekostning af Ikast og alle øvrige nabo-kommuner. Det ville ikke være rimeligt.

Blandt de instrumenter, som indtil videre har været nævnt, har været deponering og spørgsmålet om bloktilskud osv. Begge disse instrumenter kan anvendes uden at skabe det problem, som jeg tror ministeren og jeg er enige om, at vi skal undgå, nemlig lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det er jeg interesseret i, og jeg tror egentlig, jeg fik bekræftet her, at ministeren deler mit ønske om, at vi skal behandle folk lige.

Hvis jeg af hensyn til julefreden skal ytre endnu en positiv bemærkning, skal det være, at ministeren efter at have været sorgløs er blevet mere og mere alvorlig under behandlingen af sagen. Man kan prøve at forestille sig, at vi pumper milliarder af kroner ud til en kommune nord for København, nemlig Gentofte, f.eks. 4 mia. kr.